

Spm. nr. 349

Til *landbrugsministeren* (3/3 82) af:

Knud Østergaard (KF):

»Mener ministeren, at fredninger omfattende lavvandede arealer med fuglevildt, f.eks. Ringkøbing Fjord, hvis de bør fredes, må ske i henhold til jagtloven gennem oprettelse af reservater m.v., og at en eventuel fredning under naturfredningslovens § 60 vil være imod denne lovs ånd og bogstav?«

Begrundelse

Ved fredninger bør de berørte organisationer inden for jagt og vildtfredning høres, og de bør have medindflydelse på fredningens omfang og udførelse.

Besvarelse (11/3 82):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

I besvarelse af spørgsmålet skal jeg oplyse, at vildtreservater i henhold til den gældende jagtlovs § 35 kan oprettes på landjorden, på ferske vande og på søterritoriet, når det findes påkrævet af hensyn til beskyttelsen og ophjælpning af vildtbestande, herunder af trækkende fugle. Beslutning om oprettelse af vildtreservater træffes af landbrugsministeren efter forhandling med vildtnævnet, der består af jagtrådet samt yderligere 5 medlemmer, der beskikkes efter indstilling af Dansk Strandjagtforening, Vildtbiologisk Station, naturfredningsrådet, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger.

I naturfredningslovens § 60 er der hjemmel for miljøministeren til ved bekendtgørelse at foretage fredninger på statsejendom og søterritoriet. § 60 henviser til § 1, der definerer lovens formål helt generelt som tilstræbende at værne Danmarks natur og landskabelige værdier og i videst muligt omfang at give befolkningen mulighed for at nyde godt af disse.

Ved afgørelsen af, om der for et område bør oprettes et vildtreservat eller ske fredning efter naturfredningslovens § 60, må der efter min opfattelse foretages en helt konkret vurdering, hvor det afgørende moment vil være, om det overvejende er natur- eller vildtinteresser man ønsker at tilgodese. Er det vildtinteresser, der fortrinsvis ønskes tilgodeset, er det et vildtreservat man bør oprette, da sagkundskaben på dette område netop

som ovenfor beskrevet er repræsenteret i vildtnævnet.

Til drøftelse af bl.a. de nævnte spørgsmål er der nedsat et kontaktudvalg mellem landbrugsministeriet og miljøministeriet, og det er aftalt, at begge ministerier skal inddrages i de overvejelser, der foregår i forbindelse med henholdsvis oprettelse af vildtreservater efter jagtlovens § 35 og gennemførelse af fredninger efter naturfredningslovens § 60.

Spm. nr. 351

Til *indenrigsministeren* (2/3 82) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Er et kommunalbestyrelsesmedlem grundet på inhabilitet forhindret i at blive medlem af et stående udvalg, såfremt vedkommendes samlever er ansat i samme kommunes forvaltning inden for det stående udvalgs forvaltningsområde?«

Begrundelse

Efter at et kommunalbestyrelsesmedlem er blevet kendt inhabil i socialudvalget, fordi hans ægtefælle skriver på skrivemaskine i socialforvaltningen, synes jeg, at der er opstået tvivl om, hvor vidtgående indenrigsministeriet tolker styrelseslovens § 29, stk. 2, der siger, at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke kan blive medlem af det stående udvalg, under hvis forvaltningsområde den stilling, som kommunalbestyrelsesmedlemmet selv bestrider, henhører.

Besvarelse (10/3 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er et væsentligt hensyn bag alle regler om inhabilitet at opretholde en almen tillid hos offentligheden til, at beslutningsprocessen forløber uden indflydelse fra uvedkommende hensyn. Sådanne hensyn vil kunne komme til at spille ind, hvis en nærmere angivet person deltager i en sags behandling. På denne baggrund skal man se de udtrykkelige regler om inhabilitet, der findes på mange områder inden for lovgivningen, således f.eks. om dommere i retsplejeloven og om kommunalbestyrelsesmedlemmer i den kommunale styrelseslov. Det er imidlertid almindeligt anerkendt i teori og praksis, at udtrykkelige inhabilitetsregler er udtryk for almin-